

SÚHRN CHARAKTERISTICKÝCH VLASTNOSTÍ LIEKU

1. NÁZOV LIEKU

Ketonal 50 mg
tvrdé kapsuly

2. KVALITATÍVNE A KVANTITATÍVNE ZLOŽENIE

Jedna tvrdá kapsula obsahuje 50 mg ketoprofénu.

Pomocná látka so známym účinkom

Tento liek obsahuje 186 mg monohydrátu laktózy v jednej tvrdej kapsule (pozri časť 4.4).
Úplný zoznam pomocných látok, pozri časť 6.1.

3. LIEKOVÁ FORMA

Tvrdá kapsula.

Popis: modro-biele nepriesvitné kapsuly obsahujúce žlto-biely prášok.

4. KLINICKÉ ÚDAJE

4.1 Terapeutické indikácie

Ketoprofén je nesteroidné antireumatické liečivo s protizápalovým, analgetickým a antipyretickým účinkom.

Ketonal 50 mg je indikovaný dospelým a dospevajúcim starším ako 15 rokov na symptomatickú liečbu zápalových, degeneratívnych a metabolických reumatických ochorení a na zmiernenie niektorých akútnych a chronických syndrómov bolesti.

Ketoprofén sa používa pri nasledujúcich indikáciách:

Bolest:

- posttraumatická bolest'
- pooperačná bolest'
- primárna dysmenorea
- bolest' kostí pri metastázach tumoru
- mierna až stredne ľažká bolest' somatického pôvodu, napr. poranenia mäkkých tkanív- svalov, šliach, kĺbneho puzdra, ako sú výrony a natiahnutia (súvisiace so športom alebo iné)
- akútne záchvaty migrény
- bolest' zubov

Reumatické ochorenia:

- reumatoидná artritída
- séronegatívna spondylartritída (ankylozujúca spondylítida, psoriatická artritída, reaktívna artritída)
- dna, pseudodna
- osteoartritída
- extraartikulárny reumatizmus (tendinitída, burzitída, kapsulitída ramena)

4.2 Dávkovanie a spôsob podávania

Dávkovanie

Dospelí a dospevajúci starší ako 15 rokov

Má sa použiť najnižšia účinná dávka počas najkratšieho obdobia, ktoré je potrebné na zmiernenie symptómov (pozri časť 4.4).

Zvyčajná dávka je 50 mg ketoprofénu ráno a na obed a 50 mg – 100 mg ketoprofénu večer. Časový odstup medzi jednotlivými dávkami má byť 6 – 8 hodín.

Dennú dávku je možné znížiť na 100 mg ketoprofénu v závislosti od povahy základného ochorenia a stavu pacienta.

Perorálne formy Ketonalu sa môžu kombinovať s čapíkmi obsahujúcimi ketoprofén, napríklad: Jedna kapsula Ketonalu (50 mg) ráno a na obed a jeden čapík so 100 mg ketoprofénu večer.

Maximálna denná dávka ketoprofénu je 200 mg. Pred začiatkom liečby dávkou 200 mg denne je potrebné starostlivo zvážiť pomer rizika a prínosu liečby. Neodporúča sa podávať dávky vyššie ako je maximálna denná dávka (pozri tiež časť 4.4).

Porucha funkcie pečene a/alebo obličiek

Pacientom s poruchou funkcie pečene a/alebo obličiek je potrebné upraviť začiatočnú dávku a pokračovať s minimálnou účinnou dávkou ketoprofénu. U pacientov so závažnou poruchou funkcie obličiek a/alebo pečene je použitie ketoprofénu kontraindikované (pozri časť 4.3).

Starší pacienti

U starších pacientov sa odporúča znížiť začiatočnú dávku a pokračovať s minimálnou účinnou dávkou ketoprofénu. U starších pacientov je zvýšené riziko závažných nežiaducích účinkov (pozri časť 4.4).

Pediatrická populácia

Deti a dospevajúci mladší ako 15 rokov

Bezpečnosť a účinnosť ketoprofénu u detí a dospevajúcich vo veku do 15 rokov neboli stanovené. Tento liek nie je určený deťom a dospevajúcim do 15 rokov.

Spôsob podávania

Kapsuly sa majú prehlátať celé a zapítať s vodou, nemajú sa žut'. Majú sa užívať počas jedla alebo po jedle.

4.3 Kontraindikácie

Ketoprofén je kontraindikovaný u pacientov s hypersenzitívnymi reakciami v anamnéze, ako sú bronchospazmus, astmatické záchvaty, rinitída, urtikária alebo iné typy alergických reakcií na ketoprofén, kyselinu acetylsalicylovú (ASA) alebo iné nesteroidné protizápalové liečivá (NSAID). U týchto pacientov sa zaznamenali závažné, zriedkavo fatálne, anafylaktické reakcie (pozri časť 4.8).

Ketoprofén je kontraindikovaný u pacientov s precitlivenosťou na liečivo alebo na ktorúkoľvek z pomocných látok uvedených v časti 6.1.

Ketoprofén je kontraindikovaný v treťom trimestri gravidity.

Ketoprofén je kontraindikovaný pri nasledujúcich stavoch:

- závažné zlyhanie srdca
- aktívny peptický vred alebo akékoľvek gastrointestinálne krvácanie, vredy alebo perforácia v anamnéze
- hemoragická diatéza
- závažná hepatálna insuficiencia
- závažná renálna insuficiencia.

4.4 Osobitné upozornenia a opatrenia pri používaní

Nežiaduce účinky sa môžu minimalizovať užívaním najnižšej účinnej dávky počas najkratšieho obdobia, ktoré je potrebné na kontrolu symptómov.

Maskovanie symptómov existujúcich infekcií

Ketonal 50 mg môže maskovať symptómy infekcie, čo môže viesť k oneskorenému začatiu vhodnej liečby, a tým aj k zhorseniu výsledku infekcie. Táto skutočnosť sa pozorovala v prípade bakteriálnej pneumónie získanej v komunite a bakteriálnych komplikácií súvisiacich s ovčími kiahňami. Ak sa Ketonal 50 mg podáva na zniženie horúčky alebo zmiernenie bolesti súvisiacej s infekciou, odporúča sa sledovanie infekcie. V podmienkach mimo nemocnice je potrebné, aby sa pacient obrátil na lekára, pokiaľ symptómy pretrvávajú alebo sa zhорšujú.

Je potrebné vyhnúť sa súbežnému podávaniu ketoprofénu s inými NSAID vrátane selektívnych inhibítormov cyklooxygenázy-2.

Gastrointestinálne reakcie

Opatrosť je nevyhnutná u pacientov súbežne liečených liekmi, ktoré môžu zvyšovať riziko tvorby vredu alebo krvácania, ako sú perorálne kortikosteroidy, antikoagulanciá, ako napr. warfarín, selektívne inhibítory vychytávania sérotonínu alebo salicyláty, ako je kyselina acetylsalicylová alebo nikorandil (pozri časť 4.5).

Gastrointestinálne krvácanie, vredy a perforácia, ktoré môžu byť fatálne, sa zaznamenali kedykoľvek počas liečby ktorýkoľvek NSAID, a to s alebo bez varovných príznakov alebo predchádzajúcej anamnézy závažných gastrointestinálnych príhod.

U starších pacientov je zvýšená frekvencia výskytu nežiaducích reakcií spôsobených užívaním NSAID, najmä gastrointestinálneho krvácania a perforácie, ktoré môžu byť fatálne (pozri časť 4.2).

Ak sa u pacienta liečeného ketoprofénom objaví gastrointestinálne krvácanie alebo ulcerácia, liečba sa musí ukončiť.

Riziko gastrointestinálneho krvácania, ulcerácie alebo perforácie stúpa so zvyšujúcou sa dávkou NSAID, u pacientov s anamnézou vredovej choroby, obzvlášť ak bola komplikovaná s hemorágiou alebo perforáciou (pozri časť 4.3) a u starších pacientov. U týchto pacientov sa má začať liečba s najnižšou možnou dávkou.

U takýchto pacientov a tiež u pacientov vyžadujúcich súčasnú liečbu nízkymi dávkami kyseliny acetylsalicylovej alebo iných látok zvyšujúcich gastrointestinálne riziko sa má zvážiť súbežné podávanie protektívnej liečby (napr. misoprostol alebo inhibítory protónovej pumpy) (pozri nižšie a časť 4.5).

Pacienti s gastrointestinálnou toxicitou v anamnéze, hlavne starší pacienti, majú informovať o akýchkoľvek nezvyčajných abdominálnych príznakoch (najmä o gastrointestinálnom krvácaní), obzvlášť na začiatku liečby.

Niekteré epidemiologické údaje naznačujú, že ketoprofén sa môže pripisovať vysoké riziko závažnej gastrointestinálnej toxicity, porovnatelnej s toxicitou pri niektorých iných NSAID, hlavne pri vysokých dávkach (pozri tiež časť 4.3).

NSAID sa majú podávať s opatrnosťou u pacientov s anamnézou gastrointestinálneho ochorenia (ulcerózna kolitída, Crohnova choroba), pretože by mohlo dôjsť k exacerbácii tohto ochorenia (pozri časť 4.8).

Kardiovaskulárne a cerebrovaskulárne reakcie

Údaje z klinických a epidemiologických štúdií poukazujú na možnosť, že používanie niektorých NSAID (obzvlášť vysoké dávky a dlhodobá liečba) môže byť spojené s malým zvýšením rizika

arteriálnych trombotických príhod (napr. infarkt myokardu alebo cievna mozgová príhoda). Neexistuje dostaok údajov, aby bolo možné vylúčiť takéto riziko pri užívaní ketoprofénu.

Tak ako pri všetkých NSAID, sa má dôkladne zvážiť liečba u pacientov s nekontrolovanou hypertensiou, kongestívnym zlyhávaním srdca, potvrdenou ischemickou chorobou srdca, ochorením periférnych artérií a/alebo cerebrovaskulárnym ochorením. Podobné starostlivé zváženie je nevyhnutné urobiť pred začatím dlhodobej liečby u pacientov s rizikovými faktormi pre kardiovaskulárne ochorenia (napr. hypertenzia, hyperlipidémia, diabetes mellitus, fajčenie).

U pacientov liečených s inými NSAID než kyselina acetylsalicylová kvôli perioperačnej bolesti pri revaskulizačnej operácii srdca (aorto-koronárne premostenie - coronary artery bypass, CABG) bolo zaznamenané zvýšené riziko arteriálnych trombotických príhod.

Opatrnosť je potrebná u pacientov s hypertensiou a/alebo miernym až stredne závažným kongestívnym zlyhávaním srdca, nakoľko v súvislosti s liečbou NSAID boli hlásené edémy a retencia tekutín.

Kožné reakcie

V súvislosti s liečbou NSAID boli veľmi zriedkavo hlásené závažné kožné reakcie, a to exfoliatívna dermatitída, Stevensov-Johnsonov syndróm a toxická epidermálna nekrolýza, niektoré z nich fatálne (pozri časť 4.8). Zdá sa, že najvyššie riziko je na začiatku liečby; väčšina z nich sa objavila v prvom mesiaci liečby. Liečba ketoprofénom sa má ukončiť pri prvom výskytke kožných vyrážok, mukóznych lézií alebo pri iných prejavoch precitlivenosti.

Poruchy dýchacej sústavy

U pacientov s astmou spojenou s chronickou rinitídou, chronickou sínsitídou a/alebo nosovými polypmi je vyššie riziko výskytu alergických reakcií po podaní kyseliny acetylsalicylovej a/alebo NSAID ako u bežnej skupiny pacientov. Podávanie tohto lieku môže vyvolať astmatický záchvat alebo bronchospazmus, hlavne u osôb alergických na kyselinu acetylsalicylovú alebo NSAID (pozri časť 4.3).

Hyperkaliémia

Môže sa vyskytnúť hyperkaliémia, najmä u pacientov so skrytým diabetom, renálnym zlyhaním a/alebo počas súbežnej liečby s liečivami spôsobujúcimi hyperkaliému (pozri časť 4.5). Za týchto okolností sa majú sledovať hladiny draslíka.

Renálne funkcie

U pacientov so zlyhaním srdca, cirhózou a nefrózou, u pacientov liečených diuretikami, u pacientov s chronickou poruchou funkcie obličiek, najmä ak ide o starších pacientov, sa musia sa začiatku liečby dôkladne monitorovať renálne funkcie. U týchto pacientov môže podávanie ketoprofénu vyvolať pokles prietoku krvi obličkami spôsobený inhibíciou prostaglandínu, čo môže viesť k renálnej dekompenzácií.

Hepatálne funkcie

U pacientov s abnormálnymi hodnotami funkčných pečeňových testov alebo s ochorením pečene v anamnéze sa majú pravidelne kontrolovať hladiny transamináz, najmä počas dlhodobej liečby.

Pri liečbe ketoprofénom boli opísané zriedkavé prípady žltačky a hepatitídy.

Iné účinky

Tak ako pri všetkých NSAID podávaných počas prebiehajúceho infekčného ochorenia, aj protizápalový, analgetický a antipyretický účinok ketoprofénu môže maskovať bežné príznaky infekčných chorôb, ako je horúčka.

Ak sa vyskytnú poruchy videnia, ako je rozmazané videnie, má sa liečba ukončiť.

Pacienti so zriedkavými dedičnými problémami galaktózovej intolerancie, celkovým deficitom laktázy alebo glukózo-galaktózovou malabsorpciou nesmú užívať tento liek.

4.5 Liekové a iné interakcie

Kombinácie, ktoré sa neodporúčajú

Iné NSAID (vrátane selektívnych inhibítormov cyklooxygenázy-2) a vysoké dávky salicylátov:
Zvýšené riziko gastrointestinálnej ulcerácie a krvácania.

Antikoagulanciá

Zvýšené riziko krvácania

- heparín
- antagonisty vitamínu K (ako je warfarín)
- antiagregáčne inhibítory (napr. tiklopídín, klopídogrel)
- inhibítory trombínu (ako je dabigatran)
- priame inhibítory faktora Xa (napr. apixabán, rivaroxabán, edoxabán)

Ak nie je možné vyhnúť sa súbežnej liečbe, pacient má byť pozorne sledovaný.

Lítium

Riziko zvýšenia plazmatických hladín lítia, pričom niekedy sa v dôsledku zníženej renálnej eliminácie dosiahnu hladiny toxicity. Ak je to potrebné, majú sa počas liečby a po liečbe s NSAID dôkladne monitorovať plazmatické hladiny lítia a upraviť jeho dávkovanie.

Metotrexát v dávkach vyšších ako 15 mg/týždeň:

Zvýšené riziko hematologickej toxicity metotrexátu, hlavne ak sa podáva vo vysokých dávkach (> 15 mg/týždeň). Riziko pravdepodobne súvisí s vytesňovaním metotrexátu z väzbových miest na proteíny, čím dochádza k zníženiu jeho renálneho klírensu.

Kombinácie, ktoré si vyžadujú opatrnosť

Lieky a terapeutické kategórie, ktoré môžu zhoršiť hyperkaliému (t.j. draselné soli, diuretiká šetriace draslík, ACE inhibítory a antagonisty angiotenzínu II, NSAID, heparín (s nízkou molekulovou hmotnosťou), cyklosporín, takrolimus a trimetoprim)

Pri súbežnom podávaní vyššie uvedených liekov, môže byť zvýšené riziko hyperkaliémie.

Diuretiká

U pacientov a najmä dehydrovaných pacientov, ktorí užívajú diuretiká je vyššie riziko zníženého prietoku krvi obličkami spôsobeného inhibíciou prostaglandínu, čoho sekundárnym dôsledkom je renálne zlyhanie. Takýto pacienti majú byť pred začatím súbežnej liečby rehydravaný a po začiatku liečby sa majú monitorovať renálne funkcie (pozri časť 4.4).

Inhibítory angiotenzín-kovertujúceho enzýmu (ACE inhibítory) a antagonisty angiotenzínu II

U pacientov s potlačenou renálnej funkciou (napr. u dehydrovaných alebo starších pacientov) môže súbežná liečba ACE inhibítormi alebo antagonistami angiotenzínu II a liečivami, ktoré inhibujú cyklooxygenázu zhoršiť renálnu funkciu, vrátane možného akútneho renálneho zlyhania.

Metotrexát v dávkach nižších ako 15 mg/týždeň:

Počas prvých týždňov kombinovanej liečby sa má raz týždenne kontrolovať krvný obraz. Ak sa spozoruje akákoľvek zmena renálnej funkcie alebo ak je pacient starší, monitorovanie má byť pravidelnejšie.

Pentoxifylin

Zvýšené riziko krvácania. Vyžaduje sa častejšie sledovanie klinického stavu a kontrola času krvácania.

Tenofovir

Súbežné podávanie tenofovir-dizoproxilfumarátu a NSAID môže zvýšiť riziko zlyhania obličiek.

Nikorandil

Súbežné podávanie nikorandilu a NSAID môže zvýšiť riziko závažných komplikácií, ako sú gastrointestinálne ulcerácie, perforácia a hemorágia (pozri časť 4.4).

Srdcové glykozidy

Farmakokinetická interakcia medzi ketoprofénom a digoxínom nebola preukázaná. Je však potrebná opatrnosť, najmä u pacientov s poruchou funkcie obličiek, pretože NSAID môžu zhoršovať renálne funkcie a znížovať renálny klírens srdcových glykoidov.

Kortikosteroidy

Zvýšené riziko gastrointestinálnej ulcerácie alebo krvácania (pozri časť 4.4).

Kombinácie, ktoré sa majú zvážiť

Antihypertenzíva (betablokátory, inhibítory angiotenzín-konvertujúceho enzymu, diuretiká)

Riziko oslabenia antihypertenzívneho účinku (inhibícia vazodilatačného účinku prostaglandínov s NSAID).

Trombolytiká

Zvýšené riziko krvácania.

Inhibítory selektívneho vychytávania sérotonínu (SSRI)

Zvýšené riziko gastrointestinálneho krvácania (pozri časť 4.4).

Probenecid

Súbežné podávanie probenecidu môže výrazne znížiť plazmatický klírens ketoprofénu.

Ďalšie kombinácie, ktoré sa majú zvážiť

Cyklosporín, takrolimus:

Zvýšené riziko nefrotoxicity, najmä u starších ľudí.

4.6 Fertilita, gravidita a laktácia

Gravidita

Inhibícia syntézy prostaglandínov môže nepriaznivo ovplyvniť graviditu a/alebo vývoj embrya alebo plodu. Údaje z epidemiologických štúdií poukazujú na zvýšené riziko potratu a malformácií srdca a gastroschízy po užívaní inhibitorov syntézy prostaglandínov v začiatkoch gravidity. Absolútne riziko kardiovaskulárnych malformácií bolo zvýšené z menej ako 1 % na približne 1,5 %. Predpokladá sa, že riziko sa zvyšuje s dávkou a dĺžkou terapie. U zvierat podávanie inhibitorov syntézy prostaglandínov ukázalo zvýšenie pre a postimplantačných strát a embryo-fetálnu letalitu. Naviac u zvierat, ktoré dostávali počas organogenézy inhibítory syntézy prostaglandínov bola popísaná zvýšená incidencia rôznych malformácií, vrátane kardiovaskulárnych. Pokial' to nie je jednoznačne nevyhnutné, ketoprofén sa nemá podávať počas prvého a druhého trimestra gravidity. Ak ketoprofén užíva žena, ktorá sa snaží otehotniť, alebo počas prvého a druhého trimestra gravidity, má užívať nízke dávky a liečba má byť čo najkratšia.

Od 20. týždňa gravidity môže užívanie ketoprofénu spôsobiť oligohydramnión v dôsledku fetálnej renálnej dysfunkcie. Táto situácia sa môže vyskytnúť krátko po začatí liečby a zvyčajne je reverzibilná po jej ukončení. Okrem toho boli po liečbe v druhom trimestri hlásené prípady zúženia *ductus arteriosus*, z ktorých väčšina ustúpila po ukončení liečby. Preto počas prvého a druhého trimestra gravidity sa ketoprofén nemá podávať, ak to nie je jednoznačne nevyhnutné. Pokial' ketoprofén používa žena, ktorá sa pokúša otehotniť, alebo počas prvého a druhého trimestra gravidity, dávka má byť čo najnižšia a dĺžka liečby čo najkratšia. Prenatálne monitorovanie zamerané na oligohydramnión a zúženie *ductus arteriosus* sa má zvážiť po vystavení ketoprofénu počas niekoľkých dní od 20. týždňa

gravidity. Ak sa zistí oligohydramnión alebo zúženie *ductus arteriosus*, liečba ketoprofénom sa má ukončiť.

Počas tretieho trimestra gravidity môžu všetky inhibítory syntézy prostaglandínov vystaviť plod:

- kardiovaskulárnej toxicite (predčasné zúženie/uzavretie *ductus arteriosus* a pulmonálna hypertenzia);
 - renálnej dysfunkcii (pozri vyššie);
- matku a novorodenca na konci gravidity:
- možnému predĺženiu času krvácania, antiagregačnému účinku, ktorý sa môže vyskytnúť aj po veľmi nízkych dávkach;
 - inhibícií kontrakcií maternice rezultujúcich do oneskoreného alebo predĺženého pôrodu.

V dôsledku toho je ketoprofén kontraindikovaný počas tretieho trimestra gravidity (pozri časť 4.3 a 5.3).

Dojčenie

Nie sú dostupné žiadne údaje o vylučovaní ketoprofénu do materského mlieka u ľudí. Ketoprofén sa neodporúča podávať dojčiacim matkám.

Fertilita

Používanie ketoprofénu sa neodporúča u žien, ktoré sa pokúšajú otehotniť, pretože NSAID môžu u žien znížiť fertilitu. U žien, ktoré majú tăžkosti s otehotnením alebo podstupujú vyšetrenia kvôli infertilité, sa má zvážiť ukončenie liečby s NSAID.

4.7 Ovplyvnenie schopnosti viest' vozidlá a obsluhovať stroje

Pacienti musia byť upozornení na možnosť výskytu somnolencie, závratov alebo kŕčov a má sa im odporučiť, aby neviedli vozidlá ani neobsluhovali stroje, ak sa u nich tieto symptómy objavia.

4.8 Nežiaduce účinky

Klasifikácia frekvencií očakávaných nežiaducích účinkov:

Zriedkavé: Veľmi časté ($\geq 1/10$); časté ($\geq 1/100$ až $< 1/10$); menej časté ($\geq 1/1\ 000$ až $< 1/100$); zriedkavé ($\geq 1/10\ 000$ až $< 1/1\ 000$); veľmi zriedkavé ($< 1/10\ 000$), neznáme (z dostupných údajov).

U dospelých boli počas liečby ketoprofénom hlásené nasledujúce nežiaduce reakcie:

Poruchy krvi a lymfatického systému

Zriedkavé: hemoragická anémia

Neznáme: agranulocytóza, trombocytopénia, zlyhanie kostnej drene, hemolytická anémia, leukopénia

Poruchy imunitného systému

Neznáme: anafylaktické reakcie (vrátane šoku)

Poruchy metabolismu a výživy

Neznáme: hyponatriémia, hyperkaliémia (pozri časť 4.4)

Psychické poruchy

Neznáme: zmätenosť, zmeny nálady

Poruchy nervového systému

Menej časté: bolest' hlavy, závrat, somnolencia

Zriedkavé: parestézia

Neznáme: aseptická meningitída, krče, dysgeúzia, vertigo

Poruchy oka

Zriedkavé: rozmazané videnie (pozri časť 4.4)

Poruchy ucha a labyrintu

Zriedkavé: tinitus

Poruchy srdca a srdcovej činnosti

Neznáme: srdcové zlyhanie

Poruchy ciev

Neznáme: hypertenzia, vazodilatácia, vaskulítida (vrátane leukocytoklastickej vaskulítidy)

Poruchy dýchacej sústavy, hrudníka a mediastína

Zriedkavé: astma

Neznáme: bronchospazmus (hlavne u pacientov so známou precitlivenosťou na ASA a iné NSAID), rinitída

Poruchy gastrointestinálneho traktu

Časté: dyspepsia, nauzea, bolesť brucha, vracanie

Menej časté: obstipácia, diarea, plynatosť, gastritída

Zriedkavé: stomatitída, peptický vred

Neznáme: zhoršenie kolitídy a Crohnovej choroby, gastrointestinálna hemorágia a perforácia, pankreatitída

Poruchy pečene a žľbových ciest

Zriedkavé: hepatitída, zvýšené hodnoty transamináz, zvýšená hodnota sérového bilirubínu spojená s hepatitídou

Poruchy kože a podkožného tkaniva

Menej časté: vyrážka, pruritus

Neznáme: fotosenzitívne reakcie, alopécia, urtikária, angioedém, bulózne erupcie zahŕňajúce Stevensov-Johnsonov syndróm a toxickej epidermálnej nekrolýzu, akútne generalizované exantematózne pustulózy

Poruchy obličiek a močových ciest

Neznáme: akútne renálne zlyhanie, tubulointerstiálna nefritída, nefrotický syndróm, abnormálne výsledky testov funkcie obličiek

Celkové poruchy a reakcie v mieste podania

Menej časté: edém

Neznáme: únava

Laboratórne a funkčné vyšetrenia

Zriedkavé: zvýšenie telesnej hmotnosti

Údaje z klinických a epidemiologických štúdií poukazujú na možnosť, že používanie niektorých NSAID (obzvlášť vysoké dávky a dlhodobá liečba) môže byť spojené s malým zvýšením rizika arteriálnych trombotických príhod (napr. infarkt myokardu alebo cievna mozgová príhoda) (pozri časť 4.4).

Hlásenie podozrení na nežiaduce reakcie

Hlásenie podozrení na nežiaduce reakcie po registrácii lieku je dôležité. Umožňuje priebežné monitorovanie pomeru prínosu a rizika lieku. Od zdravotníckych pracovníkov sa vyžaduje, aby hlásili akékoľvek podozrenia na nežiaduce reakcie na národné centrum hlásenia uvedené v [Prílohe V](#).

4.9 Predávkovanie

Prípady predávkovania ketoprofénom boli zaznamenané pri dávkach do 2,5 g. Vo väčšine prípadov boli pozorované symptómy benígne a obmedzili sa na letargiu, ospalosť, nauzeu, vracanie a bolest' v epigastriu.

Pri predávkovaní ketoprofénom neexistuje žiadne špecifické antidotum.

Pri podozrení na masívne predávkovanie sa odporúča výplach žalúdka. Má sa začať so symptomatickými a podpornými opatreniami, aby sa kompenzovala dehydratácia, má sa monitorovať vylučovanie obličkami a upraviť acidózu, ak sa vyskytne.

Ak dôjde k renálnemu zlyhaniu, hemodialýza môže byť ná pomocná pri odstránení liečiva z krvného obehu.

5. FARMAKOLOGICKÉ VLASTNOSTI

5.1 Farmakodynamické vlastnosti

Farmakoterapeutická skupina: nesteroidové antiflogistiká a antireumatiká, deriváty kyseliny propiónovej, ATC kód: M01AE03

Mechanizmus účinku

Ketoprofén je nesteroidné antiflogistikum s protizápalovým, analgetickým a antipyretickým účinkom. Tieto účinky boli dokázané testami na laboratórnych zvieratách a *in vitro* testami. Na zvieracích modeloch zápalu sa ukázalo, že ketoprofén inhibuje syntézu prostaglandínov a leukotriénov inhibíciou enzymu cyklooxygenázy a čiastočne aj lipooxygenázy. Ketoprofén tiež inhibuje syntézu bradykinínu a stabilizuje membrány lyzozómov.

5.2 Farmakokinetické vlastnosti

Absorpcia

Ketoprofén sa ľahko absorbuje z gastrointestinálneho traktu. Po perorálnom podaní 100 mg ketoprofénu sa maximálna plazmatická koncentrácia (10,4 µg/ml) dosiahne za 1 hodinu a 22 minút. Biologická dostupnosť ketoprofénu po perorálnom podaní dávky 50 mg je 90 % a s dávkou sa lineárne zvyšuje. Ketoprofén je racemická zmes, ale farmakokinetiky dvoch enantiomérov sú podobné.

Distribúcia

90 % ketoprofénu sa viaže na bielkoviny plazmy, predovšetkým na albumínovú frakciu. Distribučný objem v tkanicích je 0,1 až 0,2 l/kg. Ketoprofén penetruje do synoviálnej tekutiny. Tri hodiny po podaní 100 mg je plazmatická koncentrácia ketoprofénu približne 3 µg/ml a koncentrácia v synoviálnej tekutine 1,5 µg/ml. Po deviatich hodinách je plazmatická koncentrácia 0,3 µg/ml a koncentrácia v synoviálnej tekutine 0,8 µg/ml. Z toho vyplýva, že ketoprofén pomaly penetruje do synoviálnej tekutiny a tiež sa z nej pomaly eliminuje, zatiaľ čo plazmatická koncentrácia klesá ďalej. Ak sa ketoprofén podáva s jedlom, jeho absorpcia je pomalšia a plazmatická koncentrácia klesá mierne, ale jeho biologická dostupnosť sa nemení.

Po perorálnom podaní 50 mg ketoprofénu nalačno 4 x denne sa maximálna koncentrácia v plazme 3,9 µg/ml dosiahne za 1,5 hodín v porovnaní s 2,0 µg/ml po 2 hodinách, keď sa ketoprofén podá po jedle.

Koncentrácie v rovnovážnom stave sa dosiahnu po 24 hodinách od podania ketoprofénu. U starších pacientov, sa koncentrácie v rovnovážnom stave dosiahnu po 8,7 hodinách a rovnajú sa 6,3 µg/ml.

Biotransformácia

Ketoprofén sa masívne metabolizuje v pečení prostredníctvom hepatálnych mikrozomálnych enzymov. Viaže sa na kyselinu glukurónovú a z tela sa eliminuje vo forme glukuronidu. Po perorálnom podaní je plazmatický klírens 1,16 ml/min/kg. Kvôli rýchlemu metabolizmu je biologický polčas len dve hodiny.

Eliminácia

70 až 80 % ketoprofénu sa vylučuje močom, prevažne (viac ako 90 %) vo forme gukuronidu ketoprofénu a približne 10 % sa vylučuje stolicou. U pacientov s renálnou insuficienciou sa ketoprofén vylučuje pomalšie a jeho biologický polčas je predĺžený o hodinu. U pacientov s hepatálnou insuficienciou sa môže ketoprofén akumulovať v tkanivách. Jeho metabolizmus a eliminácia sú u starších pacientov pomalšie, čo však má klinický význam iba u pacientov so zníženou renálnou funkciou.

5.3 Predklinické údaje o bezpečnosti

Akútnej toxicite

LD₅₀ ketoprofénu je po perorálnom podaní u myší 360 mg/kg, u potkanov 160 mg/kg a u morčiat približne 1 300 mg/kg. LD₅₀ ketoprofénu je viacnásobne vyššia ako u indometacínu.

Toxicita po opakovanych dávkach

Potkanom sa podávali perorálne dávky 2 mg, 6 mg alebo 18 mg ketoprofénu na kg telesnej hmotnosti počas 4 týždňov. Medzi 6. – 30. dňom, 10 % zvierat, ktoré dostávali dávku 18 mg/kg, zahynulo a u niektorých bola zistená ulcerácia intestinálnej sliznice. U psov, tie isté dávky ketoprofénu vyvolali len intestinálnu ulceráciu, žiadne zviera neuhynulo. Zo zvierat, ktoré dostávali 6 mg indometacínu na kg telesnej hmotnosti, polovica uhynula; všetky zvieratá, ktoré dostávali dávku 18 mg/kg telesnej hmotnosti, uhynuli.

V štúdiu trvajúcej 6 mesiacov, sa potkanom podávala perorálna dávka 3 mg, 6 mg alebo 9 mg na kg telesnej hmotnosti denne. Po 9. týždni uhynulo 53 % samcov potkanov, ktorí dostávali dávku 6 mg/kg a takiež 67 % samcov a 20 % samíc potkanov, ktorí dostávali dávku 9 mg/kg. U zvierat, ktoré dostávali dávku 9 mg/kg sa plazmatická koncentrácia všetkých bielkovín znížila a hmotnosť sleziny a pečene sa zvýšila. Histopatologické analýzy tkanív zvierat, ktoré prežili, nepreukázali žiadne charakteristické patologické zmeny.

Karcinogenita, mutagenita a vplyv na fertilitu

Dlhodobejšie štúdie toxicity u myší, ktoré dostávali dennú perorálnu dávku až do 32 mg ketoprofénu na kg telesnej hmotnosti, nepotvrdili karcinogenný účinok liečiva. Nebola potvrdená ani mutagenita v Amesovom teste. Ketoprofén neovplyvňoval fertilitu samcov potkanov, ktorí dostávali dávku až do 9 mg/kg/deň. U samíc potkanov, ktoré dostávali dennú dávku 6 mg alebo 9 mg ketoprofénu na kg telesnej hmotnosti, sa znížil počet implantačných miest. U samcov potkanov a u psov bola zistená abnormálna spermatogenéza. U psov a samcov opíc, ktorí dostávali vysoké dávky ketoprofénu sa pozorovalo zníženie hmotnosti semenníkov.

Teratogenita

U myší, ktoré dostávali dávku až do 12 mg ketoprofénu/kg/deň a u potkanov, ktorí dostávali dávku až do 9 mg/kg/deň, neboli pozorovaný žiadny teratogenný účinok alebo ovplyvnenie plodu. Dávky ketoprofénu, ktoré boli toxicke pre samice králika, poškodili plod, ale nemali teratogenný účinok.

6. FARMACEUTICKÉ INFORMÁCIE

6.1 Zoznam pomocných látok

Jadro kapsuly

monohydrát laktózy
stearát horečnatý
koloidný oxid kremičitý bezvodý

Obal kapsuly

Vrchnák kapsuly:

oxid titaničitý (E171)
patentová modrá (E131)
želatína

Telo kapsuly:
oxid titaničitý (E171)
želatína

6.2 Inkompatibility

Neaplikovateľné.

6.3 Čas použiteľnosti

5 rokov

6.4 Špeciálne upozornenia na uchovávanie

Uchovávajte mimo dohľadu a dosahu detí.

Uchovávajte pri teplote do 25 °C.

Uchovávajte v pôvodnom obale.

6.5 Druh obalu a obsah balenia

Vnútorný obal: sklenená fláša jantárovej farby s plastovým viečkom.

Vonkajší obal: papierová škatuľka a písomná informácia pre používateľa.

Veľkosti balenia: 10, 20 a 25 tvrdých kapsúl

Na trh nemusia byť uvedené všetky veľkosti balenia.

6.6 Špeciálne opatrenia na likvidáciu a iné zaobchádzanie s liekom

Žiadne zvláštne požiadavky.

7. DRŽITEĽ ROZHODNUTIA O REGISTRÁCII

Sandoz Pharmaceuticals d.d.
Verovškova 57
1000 LUBLJANA
Slovinsko

8. REGISTRAČNÉ ČÍSLO

29/0598/94-S

9. DÁTUM PRVEJ REGISTRÁCIE/PREDĺŽENIA REGISTRÁCIE

Dátum prvej registrácie: 12. augusta 1994
Dátum posledného predĺženia registrácie: 26. júna 2007

10. DÁTUM REVÍZIE TEXTU

09/2023